

समांतर इशारे - क्रमांक तीन

प्रकटीकरणातील देवदूतांच्या अनुक्रमिक परीक्षेची प्रक्रिया: भविष्यवाणीपर संदेशांचे सामर्थ्यकरण

Jeff Pippenger

2023-08-08

आपण मागील लेखाचा समारोप असा केला की प्रकटीकरण चौदाव्या अध्यायातील तिन्ही देवदूतांच्या हातात एक संदेश आहे. दुसरा व तिसरा देवदूत, आपला संदेश घेऊन खाली उतरत असताना, त्यांच्या बरोबर "पत्रगुंडाळी" असल्याचे ओळखले जातात. प्रत्येक देवदूत एका संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि प्रत्येक संदेशाच्या आगमनामुळे एक परिणाम घडतो. पहिला देवदूत 1798 मध्ये आला. तो संदेश उघडण्यात आला आणि समीप येत असलेल्या न्यायाविषयी ज्ञानाची वाढ झाली. त्या ज्ञानवृद्धीमुळे उपासकांचे दोन वर्ग निर्माण झाले. जेव्हा दुसरा देवदूत आला, तेव्हा प्रोटेस्टंटच्या पतनाचा संदेश उघडण्यात आला आणि ज्ञानाची वाढ झाली व दोन वर्ग निर्माण झाले. जेव्हा 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी मध्यरात्रीच्या हाकाचा संदेश आला, तेव्हा एक्सेटर छावणी सभेमध्ये तो उघडण्यात आला आणि ज्ञानाची वाढ झाली व कुमारिकांचे दोन वर्ग निर्माण झाले. जेव्हा 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी तिसरा देवदूत आला, तेव्हा तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आणि तो ज्या सर्व गोष्टींचे प्रतिनिधित्व करतो ते सर्व उघडण्यात आले, आणि ज्ञानाची वाढ झाली व दोन वर्ग निर्माण झाले.

देवदूतांमध्ये आढळणारे आणखी एक वैशिष्ट्य देवदूतांच्या संदेशांच्या सामर्थ्यप्रदानाशी संबंधित आहे. मागील लेखात दाखविल्याप्रमाणे, दुसऱ्या देवदूताचा संदेश मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या संदेशाने सामर्थ्यवान झाला; परंतु मध्यरात्रीची आरोळी एका एकमेव देवदूताद्वारे दर्शविली गेलेली नाही, ती अनेक देवदूतांद्वारे दर्शविली गेली आहे. दुसऱ्या देवदूताशी आणि मध्यरात्रीच्या आरोळीशी संबंधित इतिहास दर्शवितो की, मध्यरात्रीची आरोळी त्याच्याशी एकरूप झाल्यावर दुसऱ्या देवदूताचा संदेश सामर्थ्यवान झाला. त्याच पुस्तकात आपल्याला असे सांगितले आहे:

"मी स्वर्गात देवदूतांना इकडेतिकडे घाईघाईने फिरताना पाहिले. ते पृथ्वीवर उतरून जात होते, आणि पुन्हा स्वर्गात वर चढत होते, एखाद्या महत्त्वाच्या घटनेच्या परिपूर्तीसाठी तयारी करीत होते. मग मी आणखी एक समर्थ देवदूत पृथ्वीवर उतरावयास नियुक्त झालेला पाहिला, जो तिसऱ्या देवदूताबरोबर आपला आवाज एकवटणार होता, आणि त्याच्या संदेशाला सामर्थ्य व प्रभाव देणार होता. त्या देवदूतास महान सामर्थ्य व तेज प्रदान करण्यात आले, आणि तो उतरून आला तेव्हा त्याच्या तेजाने पृथ्वी प्रकाशमय झाली. या देवदूताच्या पुढे गेलेला आणि त्याच्या मागोमाग आलेला प्रकाश सर्वत्र भेदून गेला, आणि तो प्रबळ स्वराने मोठ्याने पुकारत म्हणाला, महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे, आणि ती दुष्टात्म्यांचे वासस्थान, प्रत्येक अशुद्ध आत्म्याचा अड्डा, आणि प्रत्येक अशुद्ध व घृणास्पद पक्ष्याचे पिंजरे झाली आहे. दुसऱ्या देवदूताने जसा बाबेलच्या पतनाचा संदेश दिला होता, तसाच तो पुन्हा दिला जात आहे, त्यात 1844 पासून मंडळ्यांमध्ये प्रवेश करीत आलेल्या भ्रष्टेची भर घालून. या देवदूताचे कार्य योग्य वेळी येते, आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या शेवटच्या महान कार्यात सहभागी होते, जेव्हा तो मोठ्या आर्त हाकेत परिवर्तित होतो. आणि देवाचे लोक लवकरच ज्या परीक्षेच्या वेळी सामोरे जाणार आहेत, त्यात स्थिर उभे राहण्यासाठी सर्वत्र सिद्ध केले जातात. मी त्यांच्यावर एक महान प्रकाश विसावलेला पाहिला, आणि त्यांनी संदेशात एकरूप होऊन निर्भयपणे महान सामर्थ्याने तिसऱ्या देवदूताचा संदेश घोषित केला."

"स्वर्गातून आलेल्या त्या पराक्रमी देवदूताला साहाय्य करण्यासाठी देवदूत पाठविण्यात आले होते, आणि मला असे स्वर ऐकू आले की जणू ते सर्वत्र घुमत होते, 'हे माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर या; म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे सहभागी होऊ नये, आणि तिच्या पीडांपैकी तुम्हाला काही प्राप्त होऊ नये; कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माची आठवण केली आहे.' हा संदेश तिसऱ्या संदेशाची एक भर असल्याप्रमाणे भासत होता, आणि जसा 1844 मध्ये मध्यरात्रीचा पुकारा दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशास जोडला गेला होता, तसाच तो त्यास जोडला गेला. देवाची महिमा धीराने प्रतीक्षा करणाऱ्या संतांवर विसावली होती, आणि

त्यांनी निर्भयपणे अंतिम गंभीर इशारा दिला, बाबेलच्या पतनाची घोषणा केली, आणि देवाच्या लोकांना तिच्यातून बाहेर येण्याचे आवाहन केले; म्हणजे ते तिच्या भयावह दैवदंडापासून सुटू शकतील." Spiritual Gifts, volume 1, 193, 194.

मध्यरात्रीची हाक दुसऱ्या दूताबरोबर एकत्र झाली, आणि प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील दूत तिसऱ्या दूताबरोबर एकत्र होतो; आणि जेव्हा तो तिसऱ्या दूताबरोबर एकत्र होतो, तेव्हा तो अॅडव्हेंटिझमच्या आरंभी मध्यरात्रीची हाक आणि दुसरा दूत यांच्या एकत्र येण्याची पुनरावृत्ती करीत असतो. दोन साक्षीदारांच्या, म्हणजे दुसऱ्या आणि तिसऱ्या दूताच्या, आधारावर प्रत्येक दूताच्या संदेशाला त्याला सामर्थ्य देणारा एक दुय्यम संदेश असतो. हे दोन साक्षीदार शिकवितात की जेव्हा पहिल्या दूताचा संदेश इतिहासात आला, तेव्हा त्यानंतर असा एक बिंदू यावयासच हवा होता की ज्या वेळी त्या संदेशाला एका दुय्यम संदेशाद्वारे सामर्थ्य प्राप्त झाले. हे, अर्थातच, पहिल्या दूताबाबतही खरे होते. आपण आत्ताच मांडलेल्या त्या दीर्घ उताऱ्याच्या पहिल्या परिच्छेदात, सिस्टर व्हाइट पहिल्या दूताला तीच वैशिष्ट्ये लागू करतात जी योहान प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील दूताला देतो, जेव्हा त्या असे म्हणतात, "मला सांगण्यात आले की त्याचे ध्येय आपल्या गौरवाने पृथ्वी प्रकाशित करणे, आणि देवाच्या येऊ घातलेल्या क्रोधाविषयी मनुष्याला इशारा देणे, हे होते." या उताऱ्यात त्या पहिल्या दूताचाच उल्लेख करीत आहेत, हे स्पष्ट आहे.

पहिल्या देवदूताचा संदेश इ.स. १७९८ मध्ये आला, आणि त्यानंतर ऑट्टोमन प्रभुत्वाचा अंत झाला तेव्हा, ११ ऑगस्ट १८४० रोजी, तो सामर्थ्याने परिपुष्ट झाला. त्या वेळी प्रकटीकरण दहामधील बलवान देवदूत स्वर्गातून खाली उतरला आणि त्याने एक पाय भूमीवर व एक समुद्रावर ठेवला. तो पहिल्या देवदूताच्या सामर्थ्यप्राप्तीचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि याच गोष्टीमुळे पहिल्या देवदूताचे कार्य हे प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूताच्या कार्याशी एकच असल्याचे ओळखता येते. दोघांनीही आपल्या गौरवाने पृथ्वी प्रकाशित करावयाची होती; परंतु प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूत तिसऱ्या देवदूताशी सामील होतो, जसे मध्यरात्रीचा आक्रोश दुसऱ्या देवदूताशी सामील झाला आणि जसा प्रकटीकरण दहामध्ये उतरलेला देवदूत पहिल्या देवदूताशी सामील झाला.

म्हणून, जेव्हा पहिला देवदूत आला, तेव्हा एक संदेश उघड करण्यात आला ज्याने उपासकांचे दोन वर्ग उत्पन्न केले. जेव्हा पहिल्या देवदूताचा संदेश प्रकटीकरण दहा मधील देवदूताने सामर्थ्यवान केला, तेव्हा त्याच्या हातात एक लहान पुस्तक होते, जे त्याने योहानाला खाण्यास आज्ञा केली; यावरून हे ओळखले जाते की तो एक संदेश घेऊन आला, तो उघड केला गेला, आणि त्याने उपासकांचे दोन वर्ग उत्पन्न केले. जेव्हा दुसरा देवदूत, मध्यरात्रीची हाक, आणि तिसरा देवदूत आले, तेव्हा एक संदेश उघड करण्यात आला ज्याने परीक्षा घेतली आणि उपासकांचे दोन वर्ग उत्पन्न केले.

आपण ज्याविषयी विचार करीत आहोत तो उतारा, ख्रिस्ताच्या इतिहासाची मिलेराइटांच्या इतिहासाशी तुलना करून, यावर भर देतो की मिलेराइटांच्या इतिहासात जी क्रमिक परीक्षेची प्रक्रिया घडली, तीच ख्रिस्ताच्या दिवसांतही घडली होती, जे प्राचीन इस्राएलाचा अंत होते. जर क्रमिक परीक्षेची प्रक्रिया आत्मिक इस्राएलाच्या आरंभी आणि प्राचीन इस्राएलाच्या अंतकाळी घडली असेल, तर जसे प्राचीन इस्राएलाच्या आरंभी होते, तसेच आत्मिक इस्राएलाच्या अंतकाळीही क्रमिक परीक्षेची प्रक्रिया असेल.

मिलेराइट इतिहासात, हे १७९८ पासून २२ ऑक्टोबर, १८४४ पर्यंत पाच उघडण्यांचे प्रतिनिधित्व करील, ज्यांनी उपासकांच्या दोन वर्गांची परीक्षा घेतली व त्यांची निर्मिती केली. हा उतारा स्पष्टपणे शिकवितो की, जर तुम्ही एका परीक्षेत अपयशी ठरलात, तर पुढील परीक्षा तुम्ही उत्तीर्ण होणार नाही, कारण तुम्ही तिचा प्रयत्नही करणार नाही. तसेच हेही स्पष्ट आहे की ख्रिस्ताच्या काळात तारणाच्या योजनेच्या संदर्भात पूर्वी निवडलेले करारबद्ध लोक पूर्ण अंधकारात असताना परीक्षेची प्रक्रिया समाप्त होते. दानियेल आणि योहान हे त्यांच्या मागील आवाजाकडे कान देणाऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतात—ते, जे एका क्रमिक परीक्षेच्या प्रक्रियेतून गेले, ज्यासाठी उघड करण्यात आलेल्या प्रत्येक नव्या सत्याचा वैयक्तिक शोध आवश्यक होता.

दानिएल आणि प्रकटीकरण ही पुस्तके प्रत्यक्षात एकच पुस्तक आहेत, आणि दानिएल व योहान हे त्या एकाच पुस्तकाचे दोन साक्षीदार आहेत. एक साक्षीदार हा त्या पुस्तकाचा आरंभ आहे, आणि दुसरा साक्षीदार हा त्या

पुस्तकाचा शेवट आहे. दोन्ही साक्षीदारांनी प्रतीकात्मक रीतीने मृत्यू व पुनरुत्थान भोगले; एकावर मेदो-पर्शियन राज्याने छळ केला, (जे संयुक्त संस्थानांचे प्रतिरूप आहे) आणि दुसऱ्यावर रोमने छळ केला, (जे पोपशाहीचे प्रतिरूप आहे). योहानाचा छळ होत आहे, कारण तो शब्बाथ पाळणारा आहे, आणि हे दानिएलाच्या त्या छळाशी सुसंगत आहे, जो त्याच्या उपासनेच्या पद्धती बदलण्यास नकार दिल्यामुळे झाला. हे दोघे मिळून जगाच्या अंतकाळातील त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यांचा छळ सातव्या दिवसाच्या शब्बाथाच्या ऐवजी रविवारची उपासना स्वीकारण्यास नकार दिल्यामुळे केला जातो.

दानीएल व योहान यांच्याद्वारे प्रतिनिधित्व केलेले लोक हे तेच आहेत जे मुद्रांकित झाले आहेत किंवा होतील; कारण दानीएलने राजाच्या “फरमानाचे” पालन केले नाही म्हणून त्याला सिंहांच्या गुहेत टाकण्यात आले, तेव्हा राजाने दगडावर शिक्का मारला, जेणेकरून उद्देश बदलला जाऊ नये. दानीएल अनंतकाळासाठी मुद्रांकित झाला, कारण मेदी व पारशी यांच्या नियमांनुसार राजाचे फरमान आणि त्याच्या शिक्क्याचा अधिकार हेदेखील बदलता येत नव्हते. राजाचा शिक्का एका दगडावर लावण्यात आला आणि दार बंद करण्यात आले. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी दार बंद होते, आणि जसे 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी दार बंद झाले होते, तसेच कोणीही ते दार उघडू शकत नाही. भविष्यवाणीत मांडलेल्या भविष्यसूचक घटनांचा विचार करणे जितके महत्त्वाचे आहे, तितकेच जेव्हा संदेष्टा कथेमध्ये चित्रित केला जातो तेव्हा त्याच्याभोवती असलेल्या परिस्थितींचा उपयोग करणेही महत्त्वाचे आहे, याचे हे एक साधे उदाहरण होते.

तथापि, हीसुद्धा एकाच भविष्यवाणीचे दोन साक्षीदार म्हणून आरंभ (दानीएलाचे पुस्तक) आणि शेवट (प्रकटीकरणेचे पुस्तक) यांचा एकत्र विचार करण्याच्या सामर्थ्याचे एक उदाहरण आहे; कारण बायबलमधील एखादी वस्तुस्थिती प्रस्थापित करण्यासाठी दोन साक्षीदारांची आवश्यकता असते. भविष्यकथित घटना आणि त्या भविष्यवाणीच्या संदर्भात संदेष्ट्यांच्या कार्याची रूपकात्मक मांडणी—ही दोन्हीही प्रेरित आहेत.

संपूर्ण शास्त्र देवाच्या प्रेरणेने दिलेले आहे; आणि ते शिकवणीसाठी, ताडनेसाठी, सुधारणेसाठी, नीतिमत्त्वातील शिक्षणासाठी उपयुक्त आहे; यासाठी की देवाचा मनुष्य परिपूर्ण व्हावा, आणि प्रत्येक चांगल्या कार्यासाठी पूर्णपणे सिद्ध व्हावा. २ तीमथ्य ३:१६, १७.

जर बायबलमधील भविष्यवाणी केलेल्या घटना जगाच्या अंताचे चित्रण करीत असतील, तर संदेष्टा जेव्हा ती भविष्यवाणी ग्रहण करतो आणि तिची साक्ष देतो, तेव्हा त्या वेळी त्याचे चित्रण व त्याच्या सभोवतालच्या परिस्थितीचे चित्रण हेही जगाच्या अंताचेच चित्रण असते. म्हणून, जेव्हा एखाद्या संदेष्ट्याच्या सभोवतालच्या परिस्थितीचे आणि त्याच्या कार्याचे भविष्यसूचक रीतीने चित्रण केले जाते, तेव्हा तो संदेष्टा जगाच्या अंतकाळी असलेल्या देवाच्या लोकांचे चित्रण असतो. ही समज स्थापित झाल्यावर, जेव्हा आपण मलाखीतील एलियाच्या भविष्यवाणीची रेषा प्रकटीकरण चौदा आणि अठरा यांच्या रेषांबरोबर एकत्र आणतो, तेव्हा त्या सर्व अंतिम इशान्याच्या संदेशाच्या इतिहासाची साक्ष देतात—परंतु त्यांची साक्ष द्विगुणित आहे.

संदेशामध्ये देवाच्या लोकांबाहेरील पूर्वकथित घटनांचा समावेश असतो, आणि दुय्यम साक्षेमध्ये संदेश ग्रहण करताना व त्याची घोषणा करताना संदेष्ट्याचा अनुभव समाविष्ट असतो. एकाच इतिहासाच्या बाह्य व अंतर्गत पैलूंचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या दोन संदेष्टीय रेषांची संदेष्टीय संकल्पना अॅडव्हेंटिझमच्या अग्रदूतांनी ओळखली आणि सार्वजनिक नोंदीत स्थापित केली. माझ्या दृष्टीने, या अनुप्रयोगाचे अग्रदूतांकडून दिलेले पारंपरिक उदाहरण म्हणजे त्यांनी प्रकटीकरणातील सात मंडळ्या आणि प्रकटीकरणातील सात शिक्के यांना समांतर इतिहास म्हणून ओळखले, जे मंडळीच्या अंतर्गत व बाह्य इतिहासाची ओळख करून देतात. शिक्के बाह्य इतिहासाचे, आणि मंडळ्या अंतर्गत इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात.

मलाखीतील एलियाचा संदेश, प्रकटीकरणाच्या चौदाव्या व अठराव्या अध्यायांतील संदेश, आणि प्रकटीकरणाच्या पहिल्या अध्यायात “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” म्हणून संबोधिलेला संदेश—हे सर्व एकच अंतिम इशान्याचा संदेश ओळखून देतात. पहिल्या अध्यायात परमेश्वर पित्याने हा संदेश ख्रिस्तास दिला; त्याने तो गब्रीएलास दिला; गब्रीएलाने

तो योहानास दिला; आणि त्याने तो मंडळ्यांकडे पाठविला. एलियाचा संदेश, तसेच प्रकटीकरणाच्या पहिल्या, चौदाव्या व अठराव्या अध्यायांत प्रतिपादिलेले संदेश, हे अगदी तेच एकच संदेश आहेत.

आणि संदेशांचे आत्मे संदेशांच्या अधीन असतात. कारण देव गोंधळाचा नव्हे, तर शांतीचा कर्ता आहे, जसे संतांच्या सर्व मंडळ्यांत आहे. १ करिंथकरांस १४:३२, ३३.

तो नेहमीच तोच संदेश असतो, कारण "संदेशे हे संदेशांच्या अधीन असतात." या वचनांमध्ये "अधीन" असा अनुवाद केलेल्या शब्दाचा अर्थ असा आहे, "अधीन करणे; आत्मवाचकरीत्या आज्ञापालन करणे: - आज्ञाधीन असणे (आज्ञाधारक), अधीन ठेवणे, वश करणे, (असणे, करणे) अधीन (ला, प्रति), अधीनत्वात असणे (ला, खाली), स्वतःला अधीन करणे." सर्व संदेशे एकमेकांशी सहमत असतात आणि एकमेकांच्या अधीन असतात; अन्यथा त्यांनी दिलेला संदेश गोंधळ उत्पन्न करील.

अंतिम इशाऱ्याच्या संदेशातील सर्व भविष्यसूचक दृष्टांत त्याच संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतात. दहा कुमारिकांच्या दृष्टांतातील ज्यांना "शहाणे" मानले जाते, आणि दानिएलाचे पुस्तक उघडले जाते तेव्हा "ज्ञानाची वाढ" "समजणारे" असेही ज्यांना "शहाणे" म्हटले जाते, त्यांनी तो विशेष संदेश उघडला जातो तेव्हा ओळखावा, ही प्रभूची योजना आहे. ती ओळख स्वतः बायबलमध्येच विशेषतः निर्दिष्ट केलेल्या बायबल-अभ्यासाच्या पद्धतीचा अवलंब करून साध्य होते. यशया अठ्ठावीसशी सुसंगतपणे, एखाद्या बायबल-विषयाला संबोधित करणाऱ्या विविध भविष्यसूचक रेषा एकमेकांच्या समांतर एकत्र आणण्याच्या प्रक्रियेद्वारे, योग्य भविष्यसूचक घटना प्रस्थापित करण्यासाठी, ती पद्धत कार्यान्वित केली जाते.

आम्ही हा लेख येथे समाप्त करित असताना आपण धीर धरण्याची विनंती करतो; आणि हे विचार पुढील लेखात पुढे मांडू.